



SEMBRA

Circular n.º 47

31 d'Octubre de 1953

Negror i xarol de la castanya

Quan les fulles comencen a ballar la sardana, empeses per el vent de la tardor; quan ens comencem a engiponar la roba pesada de l'hivern; quan les muntanyes comencen a tenir el color gris i estan cobertes de la boirina freda que donen la sensació de gran cementiri, és, llavors, que hom sent una mena de sentiment i d'esgarripança d'eternitat.

Talment les castanyes son el símbol més adequat de la tardor. Son bastes i grinyolen a les dents com un crit de temença i van vestides del dol enxarolat que ens fan memòria dels que reposen en la pau i quietud del Senyor.

Tot convida a la reflexió. Acabem de deixar a la nostra esquena aquell bulliciós i carnavalesc estiu que, apart talment, com si vingués el fi del món i la natura es vesteix, sobtadament, d'aquest mantell de meditació pregon a fi de que recordem que, després del bullici estival ve l'hivern amb tota la seva fredor i cruesa.

No creieu que val la pena que meditem una mica, juntant-nos amb l'espill que ens mostra la nostra mestressa —plena de seny— ço és la naturalesa?

Tots en la vida tenim i passem els nostres estius replens de llum i benestar, però a ningú perdona el xaruc hivern, —amb els seus reumes, refredats i pulmonies— les hores llargues i pesades que es fan interminables. Sense l'hivern no es possible l'estiu. Sense les dures penes, sense la cruesa de la lluita no és possible el galdó del triomf.

La nostra vida en aquest terror no és més que un hivern, nu i cru, que ens vesteix de la blancura de la neu i ens fa tremolar amb el gel de la fredor. La tebior de la primavera i l'escalfor de l'estiu suposa necessàriament aquella fredor de l'hivern.

L'home es una joguina —com les fulles que cauen dels arbres— de les passions, de l'odi, de les venjances i si no sap parar-se amb fermesa rodola, d'ací i d'allà, sense trobar el seu descans.

La seva parada solament pot aconseguir-la amb la seriosa reflexió i meditació d'aquelles veritats que no passen mai i que no son joguina del vent

Benaventurat l'home que sap aguantar amb valentia els mals vents de la tardor de la vida i sap cobrir-se amb la vestimenta de la mansuetud, misericòrdia i paciència per a rebre després la saba nova que l'hi ha de dur el fruit ubèrrim de la felicitat perenne.

Novembre, boirina grisenc, castanyes vestides de dol, caiguda de la fulla, record dels nostres difunts son temes plens de sentit i meditació pregon a que fa girar el nostre esguard cap a l'infinit, cap a l'eternitat.

MOSSEN JOSEP ESTEVADEORDAL

IMPORTANT REUNIO

Com a soci del Centre Parroquial se'l convida a la reunió que tindrà lloc el proper **dijous, dia 12 de Novembre, a les 9'30 del vespre**, a la sala d'espectacles del Centre, pregant-li la seva assistència. S'exposaran els projectes d'ampliació del local social al mateix temps que pressupostos, mitjans econòmics i plans a desenvolupar.

Vida litúrgica

UNA PETITA RECOMPENSA



La nostra Escolania, juntament amb tots els Catequistes de la nostra estimada Parròquia, el dia del Pilar, varen enfilear-se, plens de joia i de gaubança en aquell cim on St. Joan Bosco

va profetitzar el gran temple expiatori, coronat per la gran imatge del S. Cor de Jesús ço és el Tibidabo.

Amb alegria i germanor varen recórrer tots els entreteniments —que n'hi han un bon davassall, cada dia més— i després de jugar i divertir-se a platxeri, tots junts varem pujar al temple expiatori per a resar el Sant rosari, cantant la Salve i el Virolai a la nostra Moreneta, despedint-nos amb reançança d'aquella bona tarda que el Senyor va concedir-nos.

D'anada, com de tornada, no varem tenir el més lleu contratemps. Lloat sigui Déu.

Aniversari de l'Escolania. Com que el temps vola tant, és qüestió de pensar amb la celebració del primer aniversari de la nostra volguda Escolania que, dia darrera dia, va formant-se i educant el seu esperit i la seva veu. El dia de Sant Vicenç, doncs, hem de mirar entre tots, de què els infants el celebren amb tota esplendor. Hem pensat que fora oportú que hi hagués algú que es preocupés de la seva organització. Us posem ací dos noms que amb zel poden portar a terme la tasca i així sabrà tothom a què atendre's, son: En Pau Martí i En Pere Mendoza. Ells son els autoritzats per a recollir les almoines que a tal fi vulgui tothom contribuir. Moltes gràcies.

D'altres temps

«La "Associació de las Fillas de Maria" que s'instituí havent-hi de senyor Rector Mossén Eduard Maria Vilarrasa, comprà ab ell una imatge de la Puríssima; ab Mossén Modest Reisch (los dos ara, rectors de parroquias de Barcelona) adquirí l'altar, y ab Mossén Damià Gumbert ha alcançat veurer realitzat, a últims del passat octubre, lo seu somni tant desitjat, que era tenirlo daurat, donant aixís una prova completa de la molta veneració que té a la Divina Mare.»

(1 - XI - 1891)

«Al haver deixat aquesta parròquia lo dia 11 d'octubre lo vicari Mossén Aurelià Estany, per a complir l'encàrrech d'ecònom de Sant Pau de Barcelona, vingué lo dia 25 d'octubre Mossén Vicens Soteras, que exercia igual càrrech de vicari a Vilarrodona.»

(1 - XI - 1902)

ACORDS MUNICIPALS

Ens plau rectificar la quantitat en que es varen adjudicar les obres a fer al carrer Berenguer III, que en realitat sumen cinc i no sis mil pessetes, més el pico. L'errata era a l'extracte dels acords que es col·loca al tauler de l'Ajuntament i que nosaltres varem transcriure.

Sessió del dia 30 de setembre. «Designar auxiliar femenino interino de Secretaría a la Srta. Francisca Ribas, por la superior calidad de los ejercicios presentados».

«Publicar un Bando prohibiendo la colocación de carteles en las fachadas y árboles y autorizar la colocación de los mismos en las columnas anunciadoras».

Sessió del dia 7. «Subvencionar a la Sección Pesebrista del Centro Parroquial con 150 ptas. para contribuir a los gastos de la II Exposición Local-Anual de Artes Plásticas».

«Implantar el horario de invierno en la Plaza-Mercado a partir del próximo sábado».

Sessió del dia 14. «Publicar un Bando interesando de los afectados, procedan a la limpieza de fachadas donde existen carteles».

Sessió del dia 21. «Adquirir un grupo electrobomba Bloch con destino al pozo del Matadero Municipal».

Sessió del Ple municipal del dia 4 d'octubre. «Adicionar un artículo al proyecto de Reglamento de enterramientos y Pompas fúnebres y dejarlo todo sobre la mesa para estudio hasta el próximo pleno».

«Aprobar las bases por las que habrá de regirse el I Concurso literario escolar dotado con importantes premios».

«Celebrar de algún modo el I Centenario del Cementerio Municipal con algún acto religioso adecuado, colocación de una lápida Conmemorativa y primera piedra de la construcción de la Capilla según planos anteriormente aprobados».

De la projectada ampliació del Centre

Preparat per una comissió nomenada a tal efecte el projecte d'ampliació del nostre Centre Parroquial mitjançant un edifici de nova planta junt al passeig i enfront de l'actual, prèvia discussió i aprovació per la Junta Directiva fou presentat al Senat o Consell del Centre en dues reunions tingudes els dies 4 i 11 del corrent. Foren àmpliament estudiats i aprovats exposant-se tot seguit a la consideració dels socis en lloc preferent de l'Exposició d'Arts Plàstiques.

En un altre lloc d'aquest SEMBRA es convoca a reunió general a tots els socis per tal de que una vegada perfectament assabentats del que es vol i pot fer-se, manifestin la seva opinió en tots i cadascun dels aspectes del projecte.

No hem de negar que es quelcom ambicions, molt, però ho necessitem. El Centre ho necessita i Mollet també.

De tots es conegut que l'edifici actual ha estat aprofitat fins a no poguer més i malgrat tot, es insuficient. La Biblioteca ha de servir al mateix temps de museu, despatx, arxiu, magatzem de la Secció Deportiva... i endemés per passar l'estona fumant o parlant. El Bar és petit i incapaç, la sala destinada a Museu serveix per les Exposicions i... ja no tenim més.

El projecte consta de tres plantes: semisoterrani, baix i pis. Al semisoterrani s'hi instal·len dues grans sales de joc, vestidors per el basquet amb entrada exterior, lavabos i dutxes i vitrines per trofeus, a més d'aprofitar les voltes d'escala per safareig i trasters. A la planta un gran Bar amb barra americana i espai suficient per instal·lar còmodament varies taules, sala d'estar molt probablement amb llar de foc, menjador, cuina i dormitori del Conserge i serveis sanitaris. Al pis una magnífica sala d'exposicions, una esplèndida Biblioteca al lloc més clar i bonic del nou edifici, una sala de juntes i un lavabo.

Tal ampliació representa endemés poguer disposar dels actuals bar i biblioteca on podran instal·lar-se altres serveis dels que avui estem faltats i el pis de dalt podrà convertir-se per fi en el Museu per el que fou arreglat.

Fins aquí lo que es pretén fer. Està clar que el problema més gros, el de sempre, es l'econòmic però també aquest sembla solucionat o per lo menys molt ben encarrilat. A la reunió s'exposarà amb tota claretat i també aquí podreu dir-hi la vostra.

Un prec per acabar: Per el nostre Centre, per la nostra joventut, per el nostre estimat Mollet, assistiu a la reunió a que esteu convidats, estudieu amb afecte la idea i doneu-hi la màxima col·laboració. D'un a un res som, podem ni valem, però junts ho podem tot. Vulgueu demostrar-ho.

JOSEP M.^a SUÑÉ

Retalls d'ací i d'allà

Un lladre entrà a robar a un despatx i penjat davant la caixa de cabdals vegé un cartell que deia:

«No malgastar dinamita, la caixa està oberta. Feu girar la manivela».

Ho féu així. Tots els llums s'encengueren i un timbre començà a tocar sorollosament. Pocs moments després fou detingut i entre dos guàrdies, camí de la presó, deia:

—La meua fe en la paraula humana ha sofert un fort desengany.

En un restaurant, un client es dona compte que un altre porta el tovalló nuat entorn del coll. Li diu al «maitre»:

—Haurien de dir a aquest senyor que ací no s'acostuma a posar el tovalló com en una barberia...

I amb gentil somriure el «maitre» s'adreça al client província i li diu amablement:

—Perdó, senyor... La barba o els cabells?

BUSCA

Noticiari local

Gymkhama motorista. —Per primera vegada hem presenciat una d'aquestes competicions que, no pot negar-se, crida l'atenció. La participació de gran nombre de motoristes fa que la cosa es faci quelcom pesada de pura repetició però la participació d'elements locals manté l'atenció del públic fins al final.

Es desenrotllà a l'Avda. José Antonio essent per tant l'entrada totalment lliure. Hi assistí un nombre i entusiaste públic, presidint autoritats i organitzadors.

Han estat posats a la venda talons del
SORTEIG DE NADAL *que el Centre distribueix obsequiant al mateix temps als socis amb dues magnífiques «paneres».*

Tots aquells que per disposar d'establiment o per algun altre motiu, creguin possible poguer despatxar-ne poden demanar-los a en Suñé. Es un petit esforç més que demanem als nostres socis. Tot per el nostre Centre.

Vida del Centre

Necrològica. A avançada edat lliurà l'ànima a Déu, Dolors Subirà, Vda. Creus. A tots els seus familiars i molt especialment a Enriqueta Joval de l'elenc dramàtic i Antoni Creus de l'equip de basquet acompanyem en son dol.

Matrimonis. Durant el mes s'han celebrat el del soci Antoni Mas Martí amb Roser Ràfols, aquí Mollet, el del soci i primera autoritat municipal Jacint Maurell amb Mercè Ninou, a Montserrat, el del soci Joan Llobet, president de la Secció Deportiva del Centre, amb M.^a Teresa Bufí, a Montmeló i el d'Antoni Basolí, soci, amb Montserrat Ferret, que tingué lloc a l'església Parroquial de Parets. Tots ells empengueren immediatament el tradicional viatge de nuvis i a tots ells ens plau donar la més efusiva enhorabona.

Prometatges. La coneguda i entusiasta membre del nostre elenc dramàtic Enriqueta Joval ha formalitzat relacions amb el jove Pere Carol veí de Barcelona, però més molletà que barceloní, i el soci Josep Gómez ho ha fet també amb Francesca Mumbrú. Aquesta vegada ha tocat als de la plaça i no ens queda sinó desitjar-lis un bon acert en la respectiva elecció i que prompte vegin coronats els seus anhels.

Teatre. Els dies 27 de setembre i 4 d'octubre, es representà amb molt èxit la magnífica comèdia dramàtica d'ambient modern i plantejament d'un interessant problema de fons jurídic «Duda». La interpretació com ja prevèiem fou ajustadíssima i la presentació magnífica. Llàstima que el teatre tant castellà com català estiguin tan faltats d'obres d'aquesta categoria. En resum un èxit de «Duda», un èxit per el seu autor Hernández Pino i un nou èxit a afegir als de l'elenc del Centre.

Els dies 11 i 12, aquest aprofitant el dia del Pilar, es posà en escena «El Castell dels tres dragons». En els programes s'anuncià clarament tractar-se d'una *gata* de burla cavalleresca, però sigui que no s'entengué prou bé o no se sabia l'alcanç del terme *gata*, lo cert fou que una part del públic no comprengué el seguit de tonteries i coses fores de lloc que es succeïen dalt l'escenari. Cal reconèixer emperò, que l'obra en sí no té res de l'altre món. La presentació, decorat i vestuari, magnífics en tots conceptes.

I finalment el 25, es representà molt ajustadament i amb tota propietat l'obra «Julietta y Rómeo» de Pemán. Es una magnífica comèdia de pocs personatges clarament dibuixats en la que l'autor treu a lluir les seves excepcionals dotes literàries i el no

menys encertat coneixement de l'escena. Era una comèdia fina, per públics escollits per lo que tal vegada no fou enterament del gust de tothom.

Les Pissarres del Centre. Des d'ara s'encarrega de la seva execució el soci Pere Roca, també de l'elenc dramàtic. Per la representació de «La néta de París» en prepara una de molt original.

Deport. Van ja cinc jornades del Campionat Diocesà de primera Categoria i el nostre equip es manté en primer lloc després de guanyar al Coll-blanc, Palau de Cultura, Canet i Parets i perdre a Teià. D'aquest darrer val més no parlar-ne per lo desgraciat, però del penúltim hi ha que fer el corresponent comentari. El Parets vingué a Mollet segons el «Mundo» amb moltes possibilitats de fer-se amb els dos punts en litigi, però els nostres en una actuació pletòrica d'encerts varen anar creixent-se fins deixar el marcador en un 36 - 11 (25 punts de diferència) que per sí sol parla ven clar.

Biblioteca. Han ingressat 10 volums de la Biblioteca Gallach (manuals), 4 novel·letes de la Condesa de Segur, 1 de la biblioteca Gentil, etc. Com sempre estan a disposició de tots els socis els serveis de lectura i prestam.

Museu. Francesc Faure donà un curiós niu d'ocells, Joan Castells i Moretó una bonica medalla de les Festes de la Mercè, a Barcelona, l'any 1909.

II Exposició Local-Anual d'Arts Plàstiques. Seguint la norma establerta l'any passat, va ésser inaugurada a migdia del 12 d'octubre, poguent-se visitar tots els festius de 11 a 2 del matí fins a la seva clausura, el 8 de novembre. El contingut d'aquesta segona manifestació de conjunt dels artistes locals es més variat que el de l'any anterior participant-hi varis expositors per primera vegada.

El Jurat Qualificador ha concedit les següents mencions honorífiques: Oli, «Paisatge» de E. Duran; Pastel, «Paisatge» de J. Abelló; Aquarel·la, «Paisatge» de Pere Soler; Dibuix «Mercadillo», de J. Abelló; Il·lustracions per editorial, «Christmas» de J. Riera; Escultura, «Cap» de la Mare Basiana; Talla, «Verema» de J. Rovira; Repujat, «Ecce Homo», de la Mare Basiana; Fotografia, «Estudi de cap», de J. Coma.

Nous socis. Varis socis més han ingressat a les files del Centre i portant a cap les obres que ens proposem es de suposar que molt poques famílies de les que es diuen cristianes i molletanes deixaran d'ésser-ho. Sols sigui per aportar el seu granet de sorra a l'enorme tasca que el Centre s'ha imposat: Reeducar la nostra vila en tots els aspectes, principalment en el religiós.